

RADOST SE ZTRATILA

Byla jedna holka, která se jmenovala Sofie. Měla světle hnědé vlasy, zelenomodré oči a měla 14let. Její nejlepší kamarádka Emma měla blond'até vlasy a modré oči a bylo jí také 14 let. Byly spolu kamarádky už od školky. Tolik zážitků spolu zažily, jako třeba letní tábory, opékání špekáčků, narozeninové oslavy, cesty do školy a spoustu dalších věcí. Jenomže se jednou Sofie dozvěděla, že se budou stěhovat, ale nevěděla jak to říct Emmě. Tak se rozhodla, že ji pozve na zmrzlinu. Její rodiče potřebovali náhle odjet, takže Sofie musela vzít s sebou i sedmiletého brášku Dominika. Tak napsala Emmě, že by se mohly sejít. Emma souhlasila, a tak se dohodly, že se sejdou na hřišti. Kousek od hřiště je stánek se zmrzlinou, tak šly na zmrzlinu, ale Emma zjistila, že nemá peníze. Sofii to vůbec nevadilo, protože by jí tu zmrzlinu zaplatila, i kdyby Emma měla peníze. Tak šly koupit zmrzlinu, Dominikovi koupila šmoulovou, sobě vanilkovou a Emmě její nejoblíbenější mangovou. Jelikož začaly prázdniny, tak tři zmrzliny stály jako dvě. Hodinu byli na hřišti a najednou zvoní Sofii telefon. Říká si: „Kdo to jen může být?“ Podívala se na telefon a zjistila, že jí volá mamka. Zvedla to. „Ahoj Sofi, už jedeme. Potřebujeme vědět, kde jste, abychom mohli vzít Dominika.“ Než začne mluvit Sofie, slyší tatínka, jak říká: „Nejlepší by bylo, aby byly na hřišti, protože potřebuji koupit barvu. Sofie odpoví: „My jsme na hřišti.“ Maminka se zeptá, na jakém hřišti jsou. Sofie křičí: „U zmrzliny!“ Maminka jí na to odpoví: „Dobře Sofi, počkejte tam na nás. „Ano, mami, myslím, že vás vidím. Tak zatím ahoj.“ Přišla Sofiina mamka a obě holky pozdravila, vzala Dominika na hřiště ke kavárně a řekla jim, aby za nimi potom přišly, pokud chtějí. Sofie jí odpoví: „Teď zatím nechceme, ale potom ti zavolám a kdyžtak přijdeme.“ Všichni se rozloučili a holky se šly pojit kolem kostela a potom se vydaly ke kavárně. Sofiina mamka řekla, že tam pořád jsou, tak tam šly a Dominik se zeptal: „Sofinko, už jsi řekla Emmičce, že se budeme stěhovat?“ Jelikož mu bylo sedm let, tak mu nedošlo, že to nemá říkat. Sofii proběhl mráz po zádech. Sofie řekla: „Promiň, Emmi, odpusť mi to, velmi mě to mrzí, že jsem ti to neřekla dřív!“ „Cože?!? Kdy? A kam? A jak daleko?“, řekla v šoku Emma. Sofie jí vysvětlila, že se budou stěhovat 50 minut odsud. A bohužel už za tři dny. Emma se jí smutně zeptala: „Cože? A s kým tady budu?! A s kým budu chodit do školy a ven?“ Sofie se na ni smutně podívá a odpoví: „Můžeš být s Nelou. Obě dvě se s ní kamarádíme.“ Emma se bojí, že na ni Sofie zapomene. Sofie jí ale ujistí: „Emmi byla jsi má nejlepší kamarádka 11 let a nikdy na tebe nezapomenu. Emma jí se slzami v očích řekne: „ Víš, co mě nejvíc mrzí?“ Sofie zavrtí hlavou. „To, že zítra jedu k babičce a dnes se tedy vidíme naposledy.“ Sofie se rozbřečela také. „Emmi, mám tě ráda a nikdy na tebe nezapomenu.“ Pevně se objaly a řekly si sbohem.

Uběhly tři dny a Sofie se odstěhovala do velkého luxusního domu, kde měla svůj vlastní pokoj a byla velmi spokojená. Celé prázdniny se zabydlovala s rodinou v novém domě, až nastal ten den, kdy Sofie musela jít do školy. Po prázdninách šla do 9. třídy, kde se setkala s novými spolužáky. I tak by měla novou třídu, pokud by zůstali ve městě, ve kterém dřív bydlela. Ale aspoň by měla Emmu. Teď, když neměla Emmu, nevěděla, co má dělat. Jak přišla Sofie do třídy, tak tam byla jediná nová žačka. Tušila, že bude zle. Všimla si, že je tam hodně skupin (gangsterů), které si myslely, že jsou nejlepší na téhle škole. Ale právě těmto gangsterům byla Sofie úplně ukradená. Avšak, kdo by to kdy řekl, že Sofie potká své kamarádky ze školky! Jenže právě tyhle „kamarádky“ jí dělaly největší zlo, co Sofie vůbec nečekala. Ale Sofie si to nechtěla nechat líbit, a tak šla za jednou z nich a řekla: „Ahoj Sabi, pamatuješ si mě ještě ze školky?“ Sabina odpověděla: „Nazdar, jo dobře si tě pamatuji a běž mi z cesty.“ Žduchla Sofii na okraj lavice. „Au!!“, křičí Sofie. Sabina ji žduchla tak, že si rozbila hlavu. Jelikož je Sabina oblíbenec všech učitelů, tak žádný Sofii nevěřil. Až na paní učitelku 7. C. Paní učitelka ihned zavolala rodičům, aby se Sofii jeli na pohotovost. Sofiina maminka byla ve škole za deset minut. Odvezla Sofii na pohotovost, kde jí udělali tři stehy. Maminka Sofie poprosila paní ředitelku, aby Sofii přeřadila do jiné třídy. Protože byl pátek, musela jít Sofie ještě do gymnastiky, takže se domů vrátila až v pět večer. A večere stála za to. Podával se Sofiin nejoblíbenější těstovinový salát s kuřecím masem, rajčetem a kukuřicí. Sofie si velmi pochutnala. Další den jeli k babičce Alžbětě. Tam strávili celý víkend. Sofie se k babičce velmi těšila na svíčkovou omáčku a matraci, na které vždy trénuje gymnastické triky. Jakmile dojeli po několika hodinách k babičce do Pardubic, tak babička všem předala nějakou maličkost. Sofii dala láhev na pití do gymnastiky. Dominikovi dala autíčko. Tatínkovi dala sadu propisek do kanceláře. A maminka dostala novou zástěru na pečení, protože Sofiina maminka peče výborně. Po obědě Sofie zjistila, že k babiččině sousedce přijela vnučka Klára. Sofie s Klárou taky prožily hodně zážitků. Do chvíle, než přijela Klára, Sofie přestala myslet na Emmu. Klára taky dělá gymnastiku, a tak se Sofie zeptala babičky, jestli může přijít Klára trénovat k ní. Babička souhlasila. Dokonce přijel i Kláry bráška Tobiáš. Takže obě dvě děti měly o zábavu postaráno. Tobiáš a Dominik pomáhali tatínkovi poskládat novou lavičku a stůl, mezitím co Klára se Sofií trénovaly gymnastiku. Večer bylo u Klářiny babičky opékání špekáčků a kvůli tomu si Sofie opět vzpomněla na Emmu. Sofie myslela, že se rozbere, protože se jí vybavilo, jak spolu několikrát opékaly špekáčky a srandovaly na zahradě. Druhý den ráno si vyměnily telefonní čísla, aby si mohly kdykoliv napsat nebo zavolat. Když Sofie byla u babičky, tak se osm lidí domluvilo, že budou Sofii šikanovat. Jelikož byla Sofie ve třídě nová a nebyla ve třídní skupině, tak bylo velmi jednoduché se přes skupinu domluvit. Sofie přišla s radostí do školy, protože si ve třídě našla kamarádku Andreu. Hodně si

rozuměly. Andrea měla Sofii ráda, takže se k ostatním nepřidala. Jakmile byla první přestávka, hned se ozvalo: „Hej, Sofie! Pojd', něco ti se Štěpánem ukážeme.“ Spolužáci Jakub a Štěpán Sofii začali ubližovat, zrovna když v patře nikdo jiný nebyl, takže to bylo velmi jednoduché. Pak se přidala i Sára, Matyáš, Veronika a spousta dalších. Sofie to řekla paní učitelce, ostatní však tvrdili, že to není pravda. Takže z toho měla problém Sofie, že obviňuje spolužáky z toho, co neudělali. Mamince to nepřišlo normální. Tak se další odpoledne zastavila za paní ředitelkou. Paní ředitelka neměla moc Sofii ani její maminku v oblibě a všechno zapřela. Řekla, že jestli se Sofie neuklidní a nepřestane obviňovat spolužáky, tak bude vyloučena ze školy.

Sofii šla velmi geometrie. Rozhodla se, že bude architektkou. Jakmile se to Dominik dozvěděl, byl štěstím bez sebe, protože se těšil, že mu jednou Sofie navrhne dům se třemi garážemi, aby tam mohl mít auta a střídat je podle nálady. Sofie úspěšně udělala přijímačky a šla na stavební školu. Po zkušenosti se šikanou se jí tam moc nechtělo. A hned jak vešla do třídy, už z dálky uviděla blond'atou holku se světle modrými očima a najednou si tak říká: „Ta holka vypadá jako Emma. Ale ji geometrie nikdy nebavila.“ Potom přišla učitelka a přísným hlasem řekla: „Tak uděláme si docházku. Emma Bičánková?!“ Emma křičí: „Zde!“ Sofie vykřikne: „Emmi!“ „Sofi to není možné!“, křičí Emma. Učitelka je napomene: „Co je to tu za hluk!“ „Pardon“, omluví se holky. „Emmi, ani nevíš, jak jsem šťastná!“ Sofie našla konečně svou radost a s Emmou se nadále kamarádí.

KONEC

Napsala: Simona Blahová, 10 let, 5. třída, ZŠ a MŠ Uherské Hradiště –Jarošov,
Pivovarská 200

Adresa: Louky 442, 686 01 Uherské Hradiště - Jarošov